

I § 7 begynder et Navn, som gaar igen hele Loven igennem, nemlig „Handelsministeren“. Jeg kender ikke „Handelsministeren“, vi har en Minister for offentlige Arbejder, og ham kalder man ofte i Korthed Trafikministeren, ligesom Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet ofte i daglig Tale kaldes Kultusministeren, men vi har aldrig, mig bekendt, nogen Sinde vedtaget nogen Lov, hvor der staar „Kultusministeren“ og „Trafikministeren“. Vi har et Ministerium og en Minister for Handel og Søfart, men vi har ingen „Handelsminister“, og skulde man endelig foretage en Forkortelse, forekommer det mig, at det i denne Sag, hvor det kun drejer sig om Søfart og ikke om Handel, vilde være naturligere at kalde Ministeren „Søfartsministeren“ end „Handelsministeren“. Det, at den Kommission, som har beskæftiget sig med Søfarten, kalder Ministeren „Handelsministeren“, synes jeg vidner underligt om den tilbagetrængte Plads, Søfarten har oppe i det paagældende Ministerium. Ved at benytte Betegnelsen „Søfartsministeren“ kom man ogsaa ud over en Vanskelighed, som let kunde opstaa, hvis man vilde fortsætte med den idelige Omlægning af Sager fra det ene Ministerium til det andet, thi naar saa Søfartssagerne bliver flyttet hen — jeg ved ikke, til hvilket Ministerium man tænker sig dem flyttet hen —, vilde denne Sag følge med, naar der i denne Lov staar „Søfartsministeren“, da dermed menes den Minister, som har med Søfartssager at gøre. Tænk, hvorledes det vilde gaa, hvis man pludselig skilte Handel og Søfart ad igen, og det var Handelsministeren, som skulde beskæftige sig med disse Spørgsmaal! Det er ogsaa en Mangel paa Orden fra den paagældende Kommissions Side.

De Bestemmelser, som findes i § 12 om, at en Skole ikke kan faa Lov til at afholde Eksamen, medmindre der indstiller sig et vist Minimumstal af Elever, gaar aabenbart ud paa i Kraft af Loven at faa Antallet af private Skoler indskrænket. Det ærede Medlem fra Aakirkeby (Kofoed) syntes nu ikke at nære saa stor Bekymring, hvis Navigationsskolen i Rønne skulde gaa ind. Jeg maa dog tilstaa, at jeg nødt vilde se, at Skolen i Rønne gik ind, og det af den Grund, at det jo koster Penge for Folk at ligge ved disse Navigationsskoler, Folk skal spare sammen dertil, men man kommer selvfølgelig lettest over denne pekuniære Byrde, hvis man kan tilbringe Skoletiden hos sine Forældre eller hos Slægt og Venner, og med det

store Jernbanenet, som Bornholm har faaet, vil det vist blive let at tage til og fra Navigationsskolen i Rønne, saaledes at adskillig flere end de, der bor i selve Rønne, kan søge denne Skole. Der kan altsaa, som sagt, ikke tages Eksamen ved Skolerne, naar disse ikke har et vist Antal Elever, men jeg gør opmærksom paa, at der mangler en Bestemmelse om, hvor de paagældende Elever da skal tage Eksamen; der staar kun, at Handelsministeren er bemyndiget til at lade Kystskipperprøven og Sætteskipperprøven afholde andetsteds end ved Skolen, men der er ingen Oplysning om, hvor de paagældende Elever, hvis Handelsministeren ikke giver Tilladelse til, at Skolen, trods det utilstrækkelige Antal, afholder Eksamen, da skal prøves. — I samme Paragraf begynder vi ogsaa med den store Myndighed, som Kommissionen lægger i Ministerens Haand; et saadant Ministervælde kan jeg ikke huske, vi har haft i nogen anden Lov. Jeg skal om lidt komme ind derpaa.

I § 14 nævnes, hvorledes Bedømmelserne ved de forskellige Eksaminer skal foregaa. Ved de to saakaldte „Prøver“ skal der være 2 Censorer, af hvilke den ene er Eksaminator, som Regel vel den paagældende Lærer. Jeg gør imidlertid opmærksom paa, at Erfaringen har vist, at det ikke er heldigt ved Eksaminer at have to Censorer, hvoraf den ene er Læreren, det er heldigst at have to fremmede Censorer. Dette skal der ogsaa være ved de egentlige Eksaminer. Men naar nu Læreren bliver Censor, hvad han ikke tidligere har været, gives der Skolen en vis Indflydelse paa Karaktererne, noget, jeg i og for sig ikke skal have noget imod, men medens ellers alle Eksamensbestemmelser, Karaktergivning og den Slags Ting, er lagte hen til den enevældige Minister, staar der i § 14, at ved Styrmandseksamen og Skibsførereksaminerne skal der af den paagældende Skole i hvert Fag gives en Karakter som Udtryk for Eksaminandens Standpunkt i det hele i vedkommende Fag. Der staar imidlertid ikke noget om, hvad denne Karakter skal bruges til, thi alt vedrørende Eksamensvæsenet og Karaktergivningen er lagt hen til en kongelig Anordning, hvorom den paagældende Minister vil gøre sin Indstilling til Kongen, men det er underligt, at man ved denne Bestemmelse saa at sige foregriber den paagældende kongelige Anordning. Jeg ved ikke, hvorfor det er nødvendigt, at dette staar i Loven, naar i øvrigt Karaktergivningen lægges hen til den kongelige Anordning. Man maa jo formode,